

Lekció: Gal, 5:16-25.

Textus: A Lélek gyümölcse: a szeretet. Gal 5,22

Igehirdetés:

Kedves Testvéreim!

Megérkezett a tavasz, már az első magok régen a földben vannak és a fákról is lehullottak a virágok, lassan elkezdődik a gyümölcstermés csodálatos és hihetetlen folyamata. A jó gazda pedig vár. Várja, hogy megjelenjenek az első, szinte bogyszerű gyümölcsök, várja a napsütést és az esőt, hogy ezek a gyümölcsök növekedhessenek, beérjenek és ízletes formában kerüljenek az asztalra. Hiszen mi más is lenne a célja a vetésnek és ültetésnek mint a gyümölcstermés? Mi másért ültetünk almát, ha nem az almáért? Vagy vetünk zöldborsót, ha nem a finom terméséért? Amennyire természetes számunkra ez a megközelítés a növényvilág kapcsán, annyira nem megszokott az embervilágunkba a gondolat, hogy bizony a mi életünk is céltalan és értelmetlen, ha nem válik gyümölcstermő létté. Isten azért teremtette az embert, hogy életével, tetteivel gyümölcsöt teremjen. Mint jó gazda, figyel, hogy miként növekszünk, miként válunk egyre "ízletesebbé", érettebbé. Szeretne gyönyörködni bennünk, örülni a termésnek, ahogy az egyszerű ember az aratnivalónak. De mi minden lehet gyümölcs? Az elért sikerek? A ranglétra legfelsőbb foka? A bankszámla folyamatos növekedése? Esetleg újabb és újabb diplomák? Ezek mind-mind szolgálhatnak jó célt és értelmet, fontos eredményei az emberi küzdelemnek, hajtásnak, munkának vagy éppen tanulásnak. Azonban amikor a Szentírás gyümölcstermő létről beszél, akkor egészen más felsorolást láthatunk. *A Lélek gyümölcse pedig szeretet, öröm, békesség, türelem, szíveség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.* - mondja Pál apostol a Galatákhoz írt levélben.

Isten elsősorban ezt a gyümölcsöt várja tőlünk, gyermekeitől. A gyümölcsök, ahogy a felsorolás is mutatja, azok a Krisztusi indulatok, cselekedetek, amelyek az emberi együttélést kellemessé, zamatossá, üdítőbbé teszik, vagyis egyáltalán nem luxuscikk, hanem vitamin, amire óriási szüksége van minden élő lénynek, pláne az embernek.

De hogyan jelenhetnek meg ezek a gyümölcsök az életünkben? Azt írja az Ige, hogy *a Lélek szerint járjatok és a test kívánságait ne teljesítétek*. Egyedül nem megy, ez egészen világos, már ebből a rövid mondatból is. Látjuk magunk körül a világot, tapasztaljuk a könnyörtelenséget, a szeretetlenséget, a sok gonoszságot. Talán cinikusan mosolygunk is a Lélek gyümölcsein mondván, hogy ebben a világban lehetetlen megélni, megtapasztalni ezeket. Azonban Isten rácsófol gondolatainkra és azt mondja, hogy van megoldás: a Lélek szerint éljétek, ne az emberi kívánságoknak, ösztönöknek, vágyaknak engedjétek, hanem hallgassatok Őrá. A Lélek gyümölcse ott terem, ahol az Isten Leleke jelen van. Isten Leleke pedig ott van jelen, ahol Jézus Krisztust és az ő váltását befogadták és elfogadták. Ugyanakkor fontos megértenünk, hogy Isten Leleke nem úgy tölti be az ember életét, hogy a mi döntésünktől és felelősségünktől függetlenül, mintegy helyettünk cselekszik. Erről szó sincs. Természeti, más szóval Isten nélküli énkünk nagyon is élő és ható marad életünk végéig. Éppen ezért a keresztyén életet állandó feszültségek és harcok jellemzik. Érezzük, hogy mi lenne a jó, tennénk is, de valami lehúzza, megbénítja, nem enged. Isten Leleke ebben tud segíteni, ha engedjük. Ebben a feszültségben és harcban az a feladatunk, hogy a Lélek oldalára álljunk egész egzisztenciánk latba vetésével, tudatosan döntsünk úgy, hogy nem az ösztöneinkre, hanem Isten Lelekére hallgatunk. Ha így teszünk, tapasztalni fogjuk, hogy lassanként, apró lépésekkel, ahogy a fán lévő gyümölcs is, de megjelennek életünk ágain a Lélek Gyümölcseinek egy-egy kis darabja, aztán pedig az egész gyümölcs, hogy jobba, szebbé, teljesebbé, értelemmel telivé tegye nem csak a saját, hanem azok életét is, akik körülöttem vannak.

Mivel minden gyümölcsszem megérdemel egy-egy prédikációt, mi a mai nappal mind itt, mind Tóvároson egy igehirdetési sorozatot indítunk, amelyben egy-egy alkalommal valamelyikről mélyebb ismeretet kaphatunk. A mai napon az első gyümölcsszem, a szeretet kerül elénk.

Itt van tehát előttünk a szeretet a Lélek gyümölcseként. Mindenképpen ki kell hangsúlyoznom, hogy ennek a szónak olyan gazdag és sokszínű a jelentése, a tartalma, hogy nagyon nehéz röviden beszélni róla.

Felvetődhet a kérdés, hogy mi a különbség a szeretet és a szeretet között? Kell a különbséget tennünk a Lélek gyümölcseként megjelenő szeretet és az emberi szeretet között? Mindenképpen. Hiszen, ahogy már az imént is jeleztem, itt valami pluszról van szó, ami több az általunk megtehetőnél. A Lélek gyümölcseként megjelenő szeretet teljesebb, tökéletesebb mint bármi, amit mi eddig szeretetnek neveztünk. Attól teljesebb, hogy ott van benne Isten, átsüt rajta az Ő szeretete.

Meggyőződésem, hogy az ember születésénél fogva képes a szeretetre, Isten nagy ajándéka ez az életünkben. Mindent meg is teszünk azért, hogy szeressünk és szeretve legyünk. Mégis időnként azt tapasztaljuk, hogy

annyira nehéz ezt az érzést megfelelő formába önteni, jól gyakorolni. Társként, szülőként, gyerekként, barátként éljük meg legintenzívebben a szeretetet és érdekes módon mégis ezek azok a kapcsolatok, ahol ma olyan sok a nehézség, a probléma. A szülő nem érti a gyereket, a gyerek pedig a szülőt, a társkapcsolatok még soha nem voltak ennyire sérülékenyek: válások, szakítások, sok-sok veszekedés, vita, hullámvölgyek bizonyítják ezt. Valami gond van, érezzük mi is. Szeretni akarunk, nagyon akarunk és valahogy mégsem születik meg belőle az a szép és gazdagító érzés, amire vágytunk, amit elképzeltünk. Újra és újra próbálkozunk, van amikor jobban sikerül, de soha nem tökéletes. Nem véletlen.

Az ok a bűnesetig nyúlik vissza, ahol sok minden más mellett az ember szeretetre való képessége is sérült. Nem tudunk szeretni, nem tudunk jól szeretni. Hadd meséljek el egy helyzetet, ami akár több is lehetne, mert sűrűn találkozom vele: Régebben történt az eset, egy fiatal lány ült velem szemben és zokogott, mert úgy érzi, hogy őt senki nem szereti. Senkit nem érdekel, nem figyelnek rá a családban. A szülei együtt élnek, anyagilag mindent megadnak neki, támogatják a tanulmányaiban, sőt olyan lehetőségeket is megadnak neki, ami nagyon keveseknek adatik meg. Mégis ez az értelmes, nagyon jó tanuló fiatal romokban van és érezhetően hiányzik a szeretet az életéből. Kong a belseje az ürességtől.

Felvetődhet a kérdés: Nem szeretnék a lányt a szülei? Kétlem. A mondatot inkább úgy kell megfogalmazni, hogy nem jól szeretik. Töredékes, sérült a szeretetük. Amennyi tőlük telik, azt megteszik, de a gyerek jelzéseit nem hallják meg, segélykiáltásaival nem foglalkoznak. Igen, a szeretet képessége sokat torzult, sérült napjainkra. Ezt gyógyítja, teszi éppé Isten Lelke, mert a Lélek gyümölcszeként megjelenő szeretetben már nem csak emberi érzések vannak benne, hanem az Isten szeretete is átsugárzik, átsüt rajta. Aki megtapasztalja, hogy mi mindent tett meg érte Isten, aki átéli a jézusi szeretet tökéletességét, az már egészen másként fordul kapcsolatai felé és szeretete gazdagabb, áldottabb, teljesebb lesz.

Ahhoz, hogy ezt a Lélek gyümölcszeként megjelenő szeretetet igazán megértsük és megismerjük, össze kell vetnünk azzal a szeretettel, ami emberi mivoltában töredékes és gyarló. A felsorolás nem lesz teljes, csupán néhány példát tudok hozni az időszűke miatt, de talán ez is elég lesz ahhoz, hogy értsük miről van itt szó.

1. Az egyik nagyon jellemző vonása annak a szeretetnek, ami csak rajtunk múlik, hogy mindig vár. Várja, hogy „Emberek, itt vagyok, hát szeressetek, miért nem szerettek engem? Legyetek jók hozzám, foglalkozzatok velem! Aki engem szeret, azt én is tudom szeretni.” Ez a szeretet feltételhez kötött. Ha szerettek, ha kedvesek vagytok hozzám, ha ti léptek előbb, ha a kedvem szerint tesztek, akkor majd én is szeretlek benneteket, viszonzom az érzéseiteket. Ugye, ismerősek ezek a példák? Sokszor talán nem is vagyunk tudatában annak, mennyire feltételhez kötött és önző a szeretetünket. Feltételekhez, amiket a másoknak ismernie és teljesítenie kell. Ugyanakkor feltételekhez, amelyeket saját magunkra már nem vonatkoztatunk.

Ezzel szemben az Istentől jövő szeretet mindig feltétel nélküli, kezdeményező. Jézusról van feljegyezve, hogy „Ő előbb szeretett minket” - tehát mielőtt én bármit tettem volna, hogy szeressen, Ő már szeretett, sőt, amikor én mindent elkövettem azért, hogy ne legyen oka szeretni, Ő ennek dacára már szeretetével jön elém és szeret, szeretetével őriz meg. Tehát a Lélek gyümölcszeként megjelenő szeretet elébe megy a másoknak, nem vár, hanem kezdeményez - nem kapni akar, amiből aztán megállapíthatja, hogy mennyit adhat ő maga is, hanem feltétel nélkül csak mindig adni.

2. A másik jellemzője az emberi szeretetnek, hogy sokszor érdem szerinti. Szeretlek, mert csinos, sikeres, jó tanuló, gazdag vagy, jól nézel ki és még sorolhatnám a példákat. Ennek a szeretetnek az alapja valamilyen meglévő dolog, tulajdonság. Itt nem feltételhez kötjük a szeretetünket, hanem okokhoz. A veszély ebben ott rejlik, hogy amint az ok megszűnik vagy átalakul, a szeretet is eltűnik. Nem is olyan régen hatalmas port kavart egy rádiós műsorvezető mondata. Egy amerikai színész megosztott egy képet a feleségéről az interneten, aki nagyon csinos, de az évek folyamán felszedett magára némi túlsúlyt. A kép alá azt írta ez a színész, hogy telten is és soványan is nagyon szeretlek. A rádiós műsorvezető ezt véleményezve jelentette ki, hogy aki ennyit hízik, az külsőre is méltatlan lesz a partneréhez. Már nem jár neki a férje szeretete. Igen, a műsorvezető szerint, ha megszűnik az oka szeretetnek, azaz ebben az esetben, ha a sovány feleségből molett lesz, már nem méltó férje szeretetére. Én most nem akarok arra kitérni, hogy lehet betegség is az oka sokszor a túlsúlynak, csupán csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy bizony nem egy válás következett be azért, mert a sikeres férj időközben elvesztette a munkáját, mert az a jólét, ami a kapcsolat elején megvolt, már nincs biztosítva, mert a feleség megbetegedett és megváltozott külseje. Igen, az okokhoz kötött szeretet rendkívül törékeny.

Ezzel szemben azonban ott áll a jézusi szeretet, ami személyválogatás nélkül szól az előkelőnek és a porban fetregőnek, szól az egészségesnek és a betegnek, a csinosnak és rútaknak, a népszerűnek és a kivetettnek. A krisztusi szeretetnek nincs oka, nincs miértje. Ez az, amit a farizeusok sem értettek. Ők szerették azokat, akik olyanok mint ők, azaz hüen és sokszor képmutatóan követik a törvényt. Szerették ezeket az embereket, mert

beálltak abba a sorba, amit ők mutattak. Jézus azonban olyanokat is szeretet, akik az ő mércéjük szerint ezt nem érdemlik meg, mert szegények, betegek, rossz hivatást választottak és még sorolhatnám.

Isten szeretetének nincs oka, úgy is megfogalmazhatnám, hogy Isten szeret bennünket, mert szeret. Szeret bennünket és pont. Ez az a szeretet, ami átsugárzik a Lélek gyümölcsén.

3. A következő sokszor ránk jellemző dolog, hogy a szeretetünkkel és azzal, amit ennek megnyilvánulásaként teszünk, önző módon kérkedünk. Azért ölelünk, azért ajándékozunk, azért teszünk meg valamit a másiktól, hogy lássa, lám-lám, én mennyire tudlak szeretni, mennyi mindent megteszek érted. Ha pedig a másik nem veszi észre vagy nem viszonzja, akkor jön a számonkérés: bezzeg én a múltkor ezt és ezt vettem neked, tettem érted, te pedig semmit. Érezzük, hogy ez a szeretet is sérült, tökéletlen, nincs megfelelő alapokon.

Ezzel szemben áll az önzetlen elrejtőzködőszeretet, ami nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem a látványért van- valahogyan olyan marad, hogy „még a jobb kéz se tudja, hogy mit csinál a balkéz”. Maga Jézus ad példát erre, amikor ötezer embert vendégelt meg - ilyen még nem volt a világon, hogy egyetlen valaki a saját erejéből ötezer éhezőembert lakasson jól - és a tanítványok cselekedete, nem Ő, Ő a háttérben volt, még csak meg sem tudták köszönni Neki, hát kénytelenek voltak a tanítványoknak megköszönni, de ők azt mondták: „Ne nekünk köszönjétek!” - „Hát kinek?” - „Jézusnak!” - „Hol van Jézus?” Akik meg akarták Neki köszönni, meghálálni, nagy buzgó lelkendezésükben királlyá akarták felemelni, királyként akarták tisztelni, akkorára már el tűnt arról a vidékről Jézus.

4. Végül pedig az a szeretet, ami mitőlünk telik ki, sokszor csupán hallatszik, de nem látszik. „Hallatszik” szép, kedves, ömlengő szavakban, hangulati és érzelmi kitörésekben, nagy ígéretekben, de mit ér vele a másik? A másik szeretet pedig, ami a Lélek gyümölcseként jelenhet meg az életünkben, látszik - egész egyszerűen látható egy dombon, amit Golgotának neveznek és két egymásra helyezett fagerendán, amiből kereszt lett több mint két évezreddel ezelőtt. Isten nem csak szavakkal, hanem tettekkel, Krisztus áldozatában tette láthatóvá az ember iránti visszavonhatatlan és mélységes szeretetét.

Természetesen kell is és jó is kimondani, újra és újra megerősíteni a másikat szavakkal is érzéseink felől, de ha nincsenek mögötte látható tettek, semmi nem ér az egész. Az isteni szeretetben mindkettő megtalálható: az elhangzó ígéretek és a látható tettek értünk: érted és értem. Milyen jó, ha valaki meg tudja ezt hallani és észre tudja venni!

A Lélek gyümölcse: a szeretet, mondja tehát Pál apostol a felolvasott levélben. Az iménti példák talán jobban rávilágítanak arra, hogy mitől több, mitől teljesebb ez a szeretet. Ha valaki Krisztusban van, Isten felől részesül a feltétel nélküli, önzetlen, elfogadó, tettekben is megnyilvánuló, személyválogatás nélküli szeretetben és amit fentről kap, ami fentről táplálja, az kihatással lesz az emberi kapcsolataira is. Isten Lelke erőt és bölcsességet ad arra, hogy jól tudjon szeretni, hogy tovább tudja adni azt, amit ő már megkapott. Ettől lesz ez a gyümölcs áldottabb, gazdagabb, jobb, mint amit az ember Isten nélkül adni tud.

Adja hát Isten, hogy engedve az Ő Lelkének megteremje életünk a szeretetnek azt a gyümölcsét, amit csak és kizárólag ő tud megadni. Ámen

Szabó Elődné